

γῶ μονοπωλίου, ἐπιβάλλει τιμὰς κατὰ βούλησιν εὐτελεστάτας. Ἀλλὰ τίς πλέον ὁ ἀναγκάσων τοὺς σκωληκοτρόφους νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν πρὸς χάριν τοῦ συμφέροντος ἄλλου μὴ ἀμειβομένην παραγωγὴν; Καὶ ὅταν αὐτὴ ἐλαττωθῇ ἐφ' ὅσον μόνον τὰ μεταξοκλωστικά καταστήματα καταναλίσκουν καὶ ἐφ' ὅσον ἔτι συμφέρει ἡ προσφερομένη παρ' αὐτῶν τιμὴ, δὲν ἔπεται ἀναγκαίως ἡ αὐξήσις τῆς τιμῆς, διὰ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ προϊόντος;

Οἱ φίλοι τῆς προστασίας πάσχουν ὅ,τι οἱ οὐδέποτε μανθάνοντες νὰ κολυμβοῦν, διότι ἀτόλμως πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ποδὸς βαίνουν. Ὅπως μόνος ὁ ἐλευθέρως ἐκτεινόμενος καὶ κινούμενος εὐτόλμως κολυμβᾷ, οὕτω καὶ ἡ γεωργία, αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ βιομηχανία διὰ μόνης τῆς ἐλευθερίας κινεῦνται.

Δὲν δύνανται βεβαίως νὰ προτείνουν τὰ μεταξοκλωστικά καταστήματα, ὅτι δὲν συμφέρει εἰς αὐτὰ ἡ τιμὴ τοῦ κουκουλίου, εἰς ἣν λαμβάνουν αὐτὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα. Τότε δὲν εἶναι πλέον καταστήματα βιομηχανικά, δίδοντα μέρος εἰς τοὺς μετόχους, ἀλλὰ καταστήματα ἐλέους.

Τοιαῦτα δὲν εἶναι τῶντι τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, διότι δι' αὐτῶν ἐξήχθησαν πέρυσιν ὀκ. 44,508 μεταξίς, ἀξίας δρ. 548,608.

Πλὴν τῶν δερμάτων, περὶ ὧν ἐλαλήσαμεν, ἀξιωματικὸς εἶναι ὁ οἶνος. Καὶ εἰσῆχθησαν μὲν πνευματώδη ποτὰ ὀκ. 449,728 ἀξίας δρ. 939,439, ἐξήχθησαν δὲ ὀκ. 63,290 ἀξίας δρ. 47,385 καὶ οἶνος βαρέλλ. 38,940 ἀξίας δρ. 834,749. Κατὰ ποσὸν λοιπὸν ἐξήχθη ἐπέκεινα τοῦ ἐξαπλασίου, ἐνῶ κατὰ ποιὸν καὶ ἀξίαν μόλις τὸ ἐξαπλασίον τοῦτο φθάνει τὴν ἀξίαν τοῦ εἰσαχθέντος. Ἐντεῦθεν ἐναργῶς βλέπομεν, πόσον μέγα ἀποτέλεσμα προσδοκᾶται ἐκ τῆς δι' ἀδρῶν κεφαλαίων συστηθείσης ἐν Πάτραις οἰνουργικῆς ἐταιρίας. Ἄν ποτὲ οἱ ἡμέτεροι οἶνοι γίνονιν ἀξιοεὐγενεστέρων τραπεζῶν, καὶ χρήματα πολλὰ ἐξ αὐτῶν θέλομεν πορισθῇ, καὶ θέλουν διατηρεῖ ἀκμαῖον τὸ πῦρ τοῦ φιλελληνισμοῦ εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν φιλελλήνων, θέλει προστεθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τιμῶντων τὸν οἶνον, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Τὰ λοιπὰ σπουδαιότερα ἐξαγωγῆς εἶδη εἶναι τὰ ἑξῆς:

Βέλανοι	καντ.	88,088	δρ.	974,748
Ἐλαιον	ὀκ.	699,650	"	739,004
Καπνὶς	"	723,649	"	892,939
Κίτρα καὶ λεμόνια	"	—	"	522,771
Σπόγγοι	ὀκ.	56,326	"	584,551
Σύκα	καντ.	70,646	"	1,260,037

Διὰ νὰ μὴ δώσωμεν ὑπερβολικὴν ἐκτασιν εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας περιοριζόμεθα παραθέτοντες τὸν γενικὸν πίνακα τοῦ μετὰ τῶν διαφορῶν ἐπικρατειῶν ἐμπορίου, παραπέμποντες τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν μελέτην τῶν εἰδικῶν πινάκων, ὡς λίαν διδακτικῶν.

Ἐκτιμηθεῖσα ἀξία.

	Εἰσαγωγή.		Ἐξαγωγή.	
	1857.	1858.	1857.	1858.
Ἀγγλία	8,902,657	9,877,416	11,297,221	10,509,814
Ἀμερική	659,345	797,087	20,009	230,473
Αὐστρία	8,729,840	7,847,509	4,653,573	3,856,765
Αἴγυπτος	496,768	438,246	280,957	455,205
Βέλγιον	24,878	579,484		
Γαλλία	5,168,242	7,008,095	4,877,230	2,539,344
Ἑσπρία	1,209,810	935,816	4,228,412	4,755,003
Νεάπολις	672,934	1,576,749	436,706	463,813
Ὁλλανδία	1,146,170	1,354,624		51,516
Παρ. Ἡγερ.	212,703	410,020	705,330	201,205
Ρωσία	1,012,575	1,163,639	521,267	535,957
Σερβία	872,946	207,111		
Τουρκία	412,722	440,090	27,800	438,258
Τουρκία	7,721,132	7,852,219	3,397,005	4,240,871
Αἰάφ. μίση.	76,516	217,836	178,137	597,677
	36,636,238	40,405,344	24,362,957	25,024,008

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ.

—ooo—

α) *Ἀνέκδοτος ἱερογλυφικὴ ἐπιγραφή τῆς ΚΕ ἐν Αἰγύπτῳ αἰθιοπικῆς δυναστείας.*

Εἰς τὰ διάφορα σωζόμενα ἔτι ἀρχαῖα τῆς Αἰγύπτου μνημεῖα φαίνονται ἐπιγραφαὶ τῶν παλαιῶν τῆς χώρας δυναστειῶν ἀναφέρονσαι, ὅτι ἀπὸ τῆς IB' μέχρι τῆς Κ' ἀκόμη ἐκ Διοσπόλεως δυναστείας, ἦτοι ἀπὸ τῶν 2,000 μέχρι τῶν 1,090 περίπου π. Χρ., ἡ Αἰθιοπία, ἱερογλυφικῶς Kush, ἀπετέλει ὑποτελῆ τῆς Αἰγύπτου ἡγεμονίαν, κυβερνωμένη παρ' ἀντιβασιλέων ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐξ αἵματος πρίγκηπων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος τοῦ στέμματος διαδόχου, φέροντος τίτλον Si suten en Kush, ἦτοι βασιλάπαιδος πρίγκηπος τῆς Αἰθιοπίας.

Πρῶτος κατακτητὴς τῆς Αἰθιοπίας ἀναφέρεται Οὐσερτάσεν ὁ Α', υἱὸς Ἀμενεμέχα τοῦ Α', θεμελιωτοῦ τῆς IB' διοσπολίτιδος δυναστείας, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ ἀρχαιοτάτου τῆς Ἡλιουπόλεως ὀδεῖσκου. Ἡ στρατεία τοῦ βασιλέως κατὰ τῆς Αἰθιοπίας μνημονεύεται ἐπὶ στήλης εὐρεθείσης εἰς Οὐάδι-Χάλφα τῆς Νουβίας, καὶ ὑπαρχούσης σήμερον ἐν μουσεῖῳ ἐν Νεαπόλει, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τάφου τινὸς εἰς Βένι-Χάσσαν, ὅπου ὁ ἐκεῖ ταφείς νομάρχης Ἀμένης ἀναφέρεται λέγων, ὅτι α ὑπηρέτησε τὸν κύριόν του καὶ βασιλεῖα εἰς τὴν ἐκστρατείαν του κατὰ τῆς χώρας τῶν Ἀτῶν ἐξεστράτευσεν ὡς υ υἱὸς νομάρχου καὶ στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ, ὡς υ νομάρχης τοῦ βορείου Ἑρμοπολίτου νομοῦ (ἱερογλ. Sah, νῦν Minich) καὶ διακεκριμένος γόνος υ ἀξίου πατρὸς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἀνακτοβουλίου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς αὐλῆς διῆλθε τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ προχωρῶν ἐφθασε τὰ πέρατα τῆς οἰ-

» κουμένης . . . ἔξασπράτευσε μετὰ τοῦ ἡγεμόνος
» (Etraha ἱερογλυφ.) τοῦ πρίγκηπος πρωτοτόκου
» υἱοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ Ἀ-
» μένη τοῦ γενναίου καὶ δυνατοῦ. »

Δευτέρα ἐκστρατεία ἐγένετο διαρκούσης τῆς ΙΗ' διοσπολίτιδος δυναστείας ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀμενό- ριος τοῦ Α' (1681—1668. π. Χρ.) καὶ Τωθμώ- σιος τοῦ Α' (1668—1647 π. Χρ.). Ἐπιγραφή τις εἰς Ἐλ-Κάδ τοῦ ναυάρχου Ἀαχμέσου, ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων, ὅτι αὐτὸς «ἐκυδέρνα τὸ πλοῖον τοῦ » βασιλέως Ἀμενόριος τοῦ Α', ὅτε αὐτὸς ἔξασπρά- » τευσε κατὰ τῆς Αἰθιοπίας, ἵνα ἐκτείνῃ τὰ ὅρια » τῆς Αἰγύπτου. » Ἑτέρα ἐπιγραφή εὐρεθεῖσα ὡ- σαύτως ἐκεῖ καὶ νῦν ἐν τῷ Δούβρι τῶν Παρισίων ὑπάρχουσα, τοῦ στρατηγοῦ Ἀαχμέσου Πανσουδέ- νου ἀναφέρει, ὅτι ἐπὶ Ἀμενόριος καθὼς καὶ ἐπὶ Τωθμώσιος μετέσχε καὶ αὐτὸς τοῦ αἰθιοπικοῦ πο- λέμου, καὶ ὤρερεν Αἰθίοπας αἰχμαλώτους εἰς Αἴγυ- πτον· ἑτέρα ἐπιγραφή ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ Ἀσσουάν ἀναμνημονεῖται τὰς νίκας τοῦ Τωθμώσιος ἐπὶ τῶν Νουβίων μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Ἀδυσσινίας.

Ἐπὶ Τωθμώσιος τοῦ Α' (περὶ τὰ 1550 π. Χρ.) καὶ Ἀμενόριος τοῦ Γ' (1540 π. Χρ.) ἐπανεστάτη- σεν ἡ Αἰθιοπία ἐπὶ τινα καιρὸν, ἀλλ' ἡ στάσις κα- τεπαύθη διὰ τῶν ὅπλων· ἐπὶ τῆς νήσου Κονωσσώ πλησίον τῶν Φιλῶν παρίσταται ὁ βασιλεὺς Τωθμώ- σιος ὁ Α' ὡς δαμάτωρ τῶν μαύρων ἐθνῶν. Στήλη δὲ εὐρεθεῖσα εἰς Σάμειναν (Semneh ἀραβιστί) μνημο- νεύει ἑτέραν ἐπανάστασιν τῶν Αἰθιόπων κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν εἰσβολὴν Ἀμενόριος τοῦ Γ' τοῦ παρ' Ἑλλήσι Μάμνονος (1546—1529 π. Χρ.) ἐ- ναντίον τῶν μαύρων ἐθνῶν· ἐντὸς καὶ περὶ τῆς Αἰ- θιοπίας, πλησίον δὲ τῆς νήσου Φιλῶν ἐν ἑτέρᾳ ἐ- πιγραφῇ γίνεται μνῆα τῶν νικῶν τοῦ βασιλέως κατὰ τῶν Αἰθιόπων.

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σιου (1476—1464 π. Χ.) ἐπανέστησαν ἐκ νέου αἱ διάφοροι αἰθιοπικαὶ καὶ μαῦραι φυλαί· εἰς τὸ μέγ' αὖ σπένος τῆς Σιλοσιλίδος, παρὰ ταῖς λατομίαις, παρίσταται ὁ βασιλεὺς ὑπο- τάττων τοὺς Αἰθίοπας, «οἵτινες ἀπεστρέψαντο τὴν » καρδίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς συνέσεως, καὶ ἐκώφευσαν, » ὅτε ἐρρέθη αὐτοῖς, ἰδοὺ ὁ λέων (ἄρος) πλησιάζει » τῆς χώρας τῶν Αἰθιόπων. » Μαῦροι αἰχμαλῶτοι παρίστανται ἄδοντες ἐν χορῷ· «Ἐπίθλεψον, βα- » σιλεῦ τῆς Αἰγύπτου, ἦλιν τῶν ἐννέα ἐθνῶν· ἐμε- » γαλύνθη τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ Αἰθιοπίᾳ· τῆς » μάχης ἡ κραυγὴ ἠκούσθη ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς· ἡ » δύναμίς σου, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ἐκράτησε τῶν ἐθνῶν· » ὁ Φαραὼ ἐγένετο εἰς ἥλιον ἡμῖν. » (Brugsch. Hist. d'Ég. p. 125).

Εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας Ῥαμεσσῆ Β' τοῦ μεγάλου Σισώστριδος (1407—1344 π. Χρ.), ἐκ τῆς ΙΘ' διοσπολίτιδος δυναστείας, ἡ Αἰθιοπία ἐ- δοκίμασε καὶ πάλιν νὰ τινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς Αἰγύ- πτου ἀλλὰ ματαίως· ὁ νέος βασιλεὺς ἤρχισεν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας τὴν στρατιωτικὴν του δόξαν, ὑπο- τάξας τὰ διάφορα ἐν αὐτῇ στασιάζοντα ἔθνη καὶ στήσας εἰκόνας εἰς Ῥαμεσσόπολιν (Abu-simbel ἀρα-

βιστί) παριστάσας διαφόρους σκηνὰς τοῦ αἰθιοπι- κοῦ του πολέμου.

Ἀλλ' ἐν τέλει κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐν Αἰγύπτῳ δυναστείας ἡ Αἰθιοπία ἀπέστη εἰς αἰὶ τῆς μεγάλης αἰγυπτιακῆς μοναρχίας, καὶ ἀποκατέστη εἰς κράτος αὐτόνομον ὑπὸ ἐγχωρίους βασιλεῖς (Uru καὶ Suten =μεγιστάνας καὶ βασιλεῖς) ἐδρεύοντας εἰς Νάπατα καὶ ἐκτείνοντας τὴν κυριαρχίαν τῶν ἐπὶ τῆς Νου- βίας, Ἀδυσσινίας, νοτίου Ἀραβίας, καὶ ἐπὶ τινῶν παρακειμένων τῇ Νουβίᾳ μαύρων φυλῶν. Ὁ ἱερωτὴς τοῦ ἀνεξαρτήτου αἰθιοπικοῦ κράτους μᾶς εἶνε ἄγνω- στος, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀπέστη ἡ Αἰθιοπία τῆς αἰγυπτιακῆς ἀρχῆς πιθανολογεῖται νὰ ᾔνῃ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ΚΑ' ἐν Αἰγύπτῳ δυναστείας, ὅτε Χερχέρης (Herheru ἱερογλυφ.) Ἀρχιερεὺς τοῦ Ἀμῶ- νος ἐν Θήβαις ἐπὶ κεφαλῇ στάσεως τοῦ ἱερατείου (περὶ τὰ 1090 π. Χρ.), κηρύττει ἐκπτώτον τοῦ θρόνου τὸν ἀρχαῖον βασιλικὸν οἶκον τῆς Κ' δυνα- στείας, καὶ ἀναγορεύεται ὁ ἴδιος βασιλεὺς τῆς Αἰ- γύπτου καὶ θεμελιωτὴς τῆς ΚΑ' τανίτιδος δυνα- στείας. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν διαρκούντων τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐμφυλίων ἐν Αἰγύπτῳ διασπαραγ- μῶν, τὰ μὲν πρὸς τὴν Ἀσίαν ὁμοῖα καὶ ὑποτελῆ κράτη ἐξέτειναν τὰ ὅριά των πρὸς ζυμίαν τῆς αἰ- γυπτιακῆς μοναρχίας ἢ ἀπέσπασαν τὸν ἐπαχθὲ ζυ- γόν, τότε δὲ φαίνεται ὅτι ἐπραξαν τὸ αὐτὸ καὶ αἱ πρὸς νότον τῆς Αἰγύπτου ὑποτελεῖς αἰθιοπικαὶ χώραι.

Εἰς μάτην ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἀκολουθοῦσας ΚΒ' βου- βαστίτιδος δυναστείας Σεσόγχης ὁ Α' (Sheshonq ἱερογλυφ. ὁ Σισάκ καὶ Σουσακίμ τῆς Β' βουλῆς) διὰ τῆς πολεμικῆς του ἀρετῆς καὶ πολιτικῆς του συνέ- σεως προσεπάθησε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐκ νέου τὴν αἰ- γυπτιακὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν πρὶν ὑποτελῶν κρα- τῶν· ἡ ἀπανταχοῦ ἀκολουθοῦσα τὰ ὅπλα του νίκη καὶ δόξα δὲν ἐξήρκεσε νὰ θέσῃ φράγμα εἰς τῆς μο- ναρχίας τὴν παρακμὴν· ἡ ἐρήμιος ἐπικράτησίς του ἐπὶ τῶν θυφόντων κρατῶν τῆς Αἰθιοπίας καὶ Παλαιστίνης, ἐφάνη ὅτε (976 π. Χρ.) ἐπεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ γαμβροῦ του ἱεροδοᾶμ, εἰσέβαλε κατὰ τοῦ Ῥοδοᾶμ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτε μεταξὺ τῶν στρατευμάτων του ἐκτὸς τῶν Αἰγυπτίων παρεκολούθουν Λιβυκὰ, Τρωγλοδυτικὰ καὶ Αἰθιοπικὰ σώματα. (Παραλ. Δεστ. ΙΒ'. 2.— ἱερογλυφ. ἐπιγρ. εἰς Χαρνάκ.)

Διαρκούσης τῆς ἀκολουθοῦσας ΚΓ' τανίτιδος δυνα- στείας ἡ παρακμὴ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ κράτους προέ- δεικνεν εἰς τὰ χεῖρω· καὶ ἤγγιζε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ τὴν σαθρὰν τῶν Φαραὼ βασιλείαν.

Τῆς ἐπελθούσης ΚΔ' σαῖτιδος δυναστείας ὁ μό- νος καὶ ἀτυχὲς βασιλεὺς ὑπῆρξε Βόκχορις (ἱερο- γλυφ. Bakenranef) ὁ ἐπικληθεὶς σοφὸς, υἱὸς τοῦ Τε- νεφάχθου (Τεχνάτιδος κατὰ Πλούταρχον), ἀνὴρ με- γάλων πολιτικῶν ἀρετῶν, ἀγγλίνους (Διοδώρ. Σικ. Ι. 65) καὶ δραστήριος, παρέχων μικρὰς ἐλπίδας πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ πρὶν αἰγυπτιακοῦ μεγαλείου· ἀλλ' αὐτὸς ἀτομικῶς ὑπερέχων τοὺς προκατόχους του καὶ ἄξιός ὢν καλλιτέρων καιρῶν, ἴστατο ἐπὶ

υπεσκαμμένου εδάφους καὶ θρόνου ἐτοιμορρόπου, βασιζομένου ἐπὶ κοινωνίας σθερᾶς γεμούσης διαίρεσεων καὶ ταραχῶν, καὶ φερούσης τὰ πρόδρομα σημεῖα τῆς προσεχούσης πτώσεως τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἔθνους.

Ὁ τότε βασιλεύων τῆς Αἰθιοπίας Σαβακῶς ὁ Α' (καθ' Ἡρόδ. Σαβακῶν κατὰ Διόδωρ., ἱερογλυφ. She-bee) ἀνίσταται κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰσβάλλων εἰς τὴν χώραν μετὰ μεγάλου στρατοῦ, κυριεύει τὰς πόλεις καὶ συλλαμβάνει τὸν ἀτυχῆ βασιλέα Βόγχωρον, ὃν καίτι ζῶντα (κατὰ Μανέθωνα), καὶ θέτων τὸ διάδημα τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του (739 π. Χρ.) κηρύττει τὴν χώραν ἐξάρτημα τοῦ στέμματος τῆς Αἰθιοπίας, ἀναγορεύεται βασιλεὺς τῆς ἄνω καὶ καὶ κάτω χώρας, καὶ θεμελιώνει τὴν ΚΒ' ἐν Αἰγύπτῳ αἰθιοπικὴν δυναστείαν.

Υπὸ τὸν Σαβακῶν καὶ τοὺς διαδόχους του ἡ Αἰγύπτος ἐβειρωεῖτο ὡς ἐπαρχία τῆς μεγάλης αἰθιοπικῆς μοναρχίας, ἡ μὲλλον βασιλεία ὑποτελῆς προσφέρουσα φόρον καὶ παρέχουσα στρατὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ αἰθιοπικοῦ κράτους πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς κυριαρχίας τῶν βασιλέων του εἰς τὰς παρακειμένας ἀφρικανικὰς καὶ ἀσιατικὰς χώρας· ὁ Σαβακῶς κατ' ἀρχὰς ἔνα θεραπεύσῃ διὰ τῆς αὐστηρότητός του τὴν τότε παραλυσιαν τῶν ἡδῶν καὶ νὰ ἱσοπεδώσῃ διὰ τοῦ τρόμου τὸ στασιαστικὸν καὶ φιλοτάραχον τῆς τότε παρακμασάσης αἰγυπτιακῆς κοινωνίας, ἐφάνη σκληρὸς πρὸς τὸ ὑποταχθέν αἰγυπτιακὸν ἔθνος καὶ ὠμώτατος πρὸς τὸν πεσόντα εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέα, εἰς τὸ μετέπειτα ὅμως ἐφάνη ἡμιώτατος, εὐσεβὴς πρὸς τὰ θεῖα, χρηστότατος καὶ ἐπιεικής πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦ βασιλέως, καταργήσας τὴν κεραλικὴν ποινὴν, πληρώσας τὴν Αἰγύπτον καὶ Αἰθιοπίαν μεγάλων καὶ ὠφελίμων δημοσίων ἔργων, μνημείων, ὁδῶν, διωρύγων, ναῶν, καὶ ἀνακαινίσας ἢ ἐπισκευάσας ἔργα παλαιὰ (Διόδωρ. I. 65.—Ἡρόδ. II. 437.).

Τὸ παράδειγμα τοῦ ἡκολούθησαν καὶ οἱ μετ' αὐτὸν αἰθίοπες βασιλεῖς, καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ Σαβακῶ καὶ τῶν διαδόχων του ἐλαμπρύνθησαν εἰς ἐπιγραφὰς διαφόρων μνημείων εἰς Αἰθιοπίαν καὶ Αἰγύπτον· εἰς τὴν τελευταίαν ὁμοίως χώραν αἱ ἐπελθούσαι ἐγγύριοι αἰγυπτιακαὶ δυναστεῖαι ἐφρόντισαν ἐπιμελῶς εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους ν' ἀπαξίωσιν ἐκ τῶν βασιλικῶν θυρεῶν τὰ ὀνόματα τῶν αἰθίοπων βασιλέων, καὶ ἐν παλιμφύστῳ νὰ ἀναγράψωσι τὰ ἰδικά των, μὲ βάσανον ὅρμα βλέπουσαι τὰ ἔργα τῶν ἀλλοφύλων, ἢ τοῦ ἔθνους των σφόδρα ζηλωταὶ μὴ ὑπομένουσai νὰ δικαιωνίζηται ἡ μνήμη τῆς δουλείας τῆς πατρίδος, εἰς τὰς ἐπὶ τῶν μνημείων ἐπιγραφὰς τῶν ξένων κατακτητῶν. Ἐντεῦθεν ἡ σπάνις ἐν Αἰγύπτῳ αἰθιοπικῶν ἐπιγραφῶν· καὶ ἡ ἀπόξεσις τῶν ὀνομάτων ἐκ τῶν ἀλίγων ἐτι σωζομένων· ἀλλὰ μάταιαι ἀπέβησαν αἱ πατριωτικαὶ τῶν Αἰγυπτίων προσπάθειαι νὰ ψεύσωσι καὶ ἀρνηθῶσι τὴν εἰς τοὺς τότε χρόνους ὅχι κολακευτικὴν πρὸς αὐτοὺς ἱστορίαν.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν ὠθηδῶν (Tere καὶ

Tere ἱερογλυφ.) ὅπου ἦτο ἡ κυρίως πόλις ἦτοι τὸ ἄστυ, εἰς τὴν νῦν καλουμένην θέσιν El-qussor (παρὰ τῶν Γάλλων Louqsor) ἦτοι Ἀνάκτορα, σώζεται σειρὰ ὀλόκληρος ναῶν μεγάλων καὶ περικαλλῶν, τῶν ὁποίων τὸ νότειον καὶ παλαιότερον μέρος ἰδρύσατο Ἀμένοις ὁ Γ' (Amenhotep III. ἱερογλυφ.) τῆς ΙΗ' δυναστείας, ἐξέτεινε δὲ πρὸς βορρᾶν καὶ ἐπεραίωσε Ῥαμεσσῆς ὁ Β' καὶ μέγας, ἐπικαλούμενος Σέσωστρις (Ramesse II, Sesu-Ra ἱερογλ.) ἐκ τῆς ΙΘ' δυναστείας· ἐνταῦθα φαίνονται ἐπισκευαὶ γενομέναι παρὰ τοῦ αἰθίοπος βασιλέως Σαβακῶ τοῦ Α', καὶ κτίσμα νέον ὁ μέγας πυλῶν, ἐν ᾧ οἱ ἐκατέρωθεν τοῖχοι καὶ τὰ κοσμήματα ἀνεκαινίσθησαν ἐξ ὀλοκλήρου, ἀντὶ δὲ τῶν πρὶν παλαιῶν Ῥαμεσσῆ τοῦ Σέσωστριδος ἀναγλύφων ἐτέθησαν νέα, περιστῶντα τὸν Σαβακῶν θυσιάζοντα πρὸς τοὺς θεοὺς τῶν ὠθηδῶν καὶ τοῦ περὶ ὠθηδῶν νομοῦ· τὸ βασιλικὸν ὄνομα εἶνε ἀπεξεσμένον ἐκ τῶν θυρεῶν, ἀλλὰ τὰ ἀνάγλυφα μένουσιν εἰς αἰώνιον μαρτύριον, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν οἱ βασιλικοὶ τίτλοι « βασιλεὺς ἡλίου, εὐεργέτης τῶν ἀφωσιωμένων, υἱὸς » ἡλίου, τοῦ Ἀμῶνος ὁ ἀγαπητὸς [Σαβακῶς] . . . » Ὁ βασιλικὸς τίτλος ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ τῆς πόλης ἀνακτόρου τινὸς εἰς τὴν νῦν καλουμένην θέσιν Καρνάκ, καὶ ὁ Rossellini ἐδημοσίευσεν ἐπιγραφὴν ἐπὶ ἀγάλματός τινος τοῦ Σαβακῶ, ὅπου ἀνφέρονται τὸ ὄνομα καὶ οἱ τίτλοι αὐτοῦ μὲ τὴν προσθήκην « ὁ νικητὴς τῶν ἐννέα ἔθνων. »

Σαβακῶν τὸν Α' διεδέχθη (727. π. Χρ.) ἐπὶ τοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας Σαβακῶς ὁ Β' ἢ Σαβαρακάς, (Shabarakā ἱερογλυφ.—Σαβεχῶν, Σάεχος, Σάο καὶ Σαυά τῆς Βίβλου, καὶ Σηγῶρ κατὰ τοὺς Ο'.—). Ὁ τότε βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ Ὡσηέ, ὑποτελῆς τοῦ μεγάλου βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων Σαλμανασσάρ, συνῆψε συμμαχίαν μετὰ τοῦ Σαβακῶ καὶ ἠρόνησατο τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀντιθρόνης εἰς τὸν κυριάρχην του, καθυστερῶν τὸν ὠρισμένον τῆς ὑποτελείας του φόρον, ὡς εἶχον πράξει καὶ οἱ βασιλίσκοι τῆς Τύρου, Αἰμαθ καὶ Ἀρράδ· ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ ἐξ Αἰγύπτου περιμενομένη βοήθεια δὲν ἐφάνη, ἐπέπεσεν ὁ Σαλμανασσάρ κατὰ τοῦ μικροῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν, ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν, καὶ ἐξηνδραπέδισε τοὺς κατοίκους μετακίσας αὐτοὺς εἰς Χάλαν πλησίον τῆς Νινευὶ καὶ εἰς τὰ ὄρη τῆς Μεδίας, κηρύξας τὴν χώραν ὡς καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ βασιλεία τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἐπαρχίας τῆς μεγάλης τῶν Ἀσσυρίων αυτοκρατορίας (Βασ. Α. ιζ').

Ἡ παρὰ τὰς συνθήκας καθυστερήσασα ἐξ Αἰγύπτου βοήθεια, εἰς καιρὸν μάλιστα καθ' ὃν ὁ μέγας τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς καταστρέφων τὰ διάφορα μικρὰ τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης κράτη, ἐπλησίαζεν ἀπειλητικῶς κατὰ τῆς Αἰγύπτου, δεικνύει ἐναργῶς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς τελευταίας χώρας ἀκαταστασίαν, ἥτις διοικουμένη ὑπὸ ἐγγυρίων ἀντιβασιλέων δὲν συνέπραττεν εἰς τὴν ὑψηλὴν τῶν βασιλέων τῆς ἐν Αἰθιοπία πολιτικῆν, καὶ αἱ ἀπὸ Ναπάτων διδόμεναι διαταγαὶ δὲν ἐξετελοῦντο ἀμέσως οὔτε

ἀπὸ τὸν ἐν Μέμφιδι ἀντιβασιλέα, οὔτε ἀπὸ τὸν ἐν Αἰγύπτῳ στρατόν. (Πρὸδ. Η. 144.)

Ἡ τοιαύτη μεταξὺ τοῦ κυριάρχου θρόνου καὶ τῆς ὑποτελοῦς βασιλείας Αἰγύπτου σχέσις ἤνοιγε τὰς θύρας εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς τελευταίας πρὶν λάβωσιν ἔτι καιρὸν οἱ αἰθίοπες βασιλεῖς νὰ κινήσωσιν αἰθιοπικὰ σώματα πρὸς διαφύλαξιν τῶν ὁρίων τῆς μοναρχίας. Ὁ Σαλμανασάρ ὠφελούμενος τῆς περιστάσεως, ἃς οὐ κατεδάμασε τοὺς ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ ἐπαναστατήσαντας βασιλεῖς, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ συνθηκολογήσαντος ποτὲ μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὺς ὑποκινήσαντος βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας, ἀποθανόντος δὲ ἐντὼ μεταξὺ ἄφησε τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὸν διάδοχόν του Σάργονα (Ἀρνὰ κατὰ τοὺς Ο΄.), ὅστις πέμψας τὸν στρατηγὸν τοῦ Θαρβάν ἐξηκολούθησε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων ἐπὶ τρία ὁλόκληρα ἔτη (716—713 π. Χρ.), ἄγων εἰς αἰχμαλωσίαν τοὺς πίπτοντας εἰς χεῖρας τοῦ Αἰγυπτίου. (Ἡσαΐας κ΄.)

Ἀλλὰ καὶ ὁ Σάργων ἀπέθανεν ἐν μέσῳ τοῦ πολεμικοῦ τοῦ σταδίου καὶ διεδέχθη αὐτὸν Σενναχηρίμ (Σαναχάριβος καθ' Ἡρόδ.) εἰς τὴν μεγάλην Ἀσσυριακὴν μοναρχίαν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξακολουθησιν τοῦ αἰγυπτιακοῦ πολέμου (713 π. Χρ.), ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἡνωμένου κράτους τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας ἀνέβη ὁ Ταχαράκας (Taharaka ἱερογλυφ.—Tirhaka καὶ Θαρακά τῆς Βίβλου), τρίτος βασιλεὺς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ αἰθιοπικῆς δυναστείας. (713 π. Χρ.)

Σενναχηρίμ ὁ ἐπικαλούμενος α βασιλέων δαμάτωρ κατὰ τὰς ἐν Νινευὶ σφηνοειδεῖς ἐπιγραφάς, α ὁ ὑποτάξας πάντας τῆς Ἀσίας τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ ἄνω ὀρυμοῦ ἐκ δυσμῶν (=τοῦ Διδάνου) μέχρι τοῦ κάτω ὠκεανοῦ πρὸ ἀνατολᾶς (=τῶν ἐν δικῶν θαλασσῶν) ἀκολουθῶν τὰς κατακτήσεις τῶν προκατόχων του, εἰσέβαλεν εἰς τὴν Συρίαν, Φοινίκην καὶ Κιλικίαν (σφην. ἐπιγρ.—Εὐσεβ. Χρον.) καὶ ἐνώσας τὰς χώρας ταύτας μετὰ τὸ στέμμα τῆς Ἀσσυρίας, δεχθεὶς πρὸς τούτοις τὴν προσφερθεῖσαν ὑποταγὴν τῶν διαφόρων τῆς παραλίας ἡγεμόνων, προεχώρει μετὰ μεγάλου στρατοῦ κατὰ τῆς Αἰγύπτου, διαβαίνων ἀκωλύτως τὴν Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν τὰς πρὸ πολλοῦ Ἀσσυριακὰς ἐπαρχίας· ἀλλὰ φθάσας εἰς τὴν χώραν τοῦ Βενιαμὴν καὶ Ἰούδα, πρὶν ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τοῦ παραλίας εἰς τὰ πρόσω κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκασφαλίσῃ τὰ νῶτά του ἐξ ἑνός, καὶ ἵνα τιμωρήσῃ τὸν παλὶμβούλον τοῦ Ἰούδα βασιλέα Ἐζεκίαν, ὅστις κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀσσυριακοῦ θρόνου διαδοχὴν ἤρνήθη τὴν ὑποτελείαν του εἰς τὸν Σενναχηρίμ καὶ ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις συμμαχίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας Ταχαράκα, προσέβαλε τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυράς καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτάς. Περίτρομος ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας ἐπέμψε πρέσβεις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων εἰς Λαχεῖς τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπολιόρκει, προσφέρον τὴν ὑποταγὴν του· ὁ Σενναχηρίμ εὐαρεσθηθεὶς ἐδέχθη αὐτὴν ἀλλ' ἐπέθηκε νέον φόρον ὑποτελείας βαρὺν, τὸν ὅποιον καὶ

ἔδωκεν ὁ Ἐζεκίας δημεύσας τὰ κτήματα τοῦ ναοῦ καὶ παραδώσας τοὺς ἰδίους τοῦ οἴκου τοῦ θησαυροῦς. (Βασιλ. Δ. ιη΄.)

Κυριεύσας ὁ Σενναχηρίμ τὴν Λαχεῖς καὶ κινούμενος κατὰ τῆς ὀχυρᾶς πόλεως Λοδνᾶ, μαυθάνει ὅτι στρατὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας Ταχαράκα πλησιάζει εἰς Λαχεῖς κατὰ τῶν Ἀσσυρίων καὶ πρὸς βοήθειαν τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Παλαιστίνης ἡγεμόνων· εἰς τοιαύτην περίστασιν φοβούμενος προδοσίαν ἐκ μέρους τοῦ Ἐζεκίου πέμπει κατὰ Ἱερουσαλὴμ τὸν στρατηγὸν Ῥαψάκην μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἵνα ζητήσωσι, καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἐκδιώσωσι τὴν παράδοσιν τῆς πρωτεύουσας (Βασιλ. Δ. ιθ΄.—Παραλ. Β. λδ΄.—Ἡσαΐ. λέ.) ἐνῷ αὐτὸς ὁ ἴδιος Σενναχηρίμ ἀντιπατάσσεται κατὰ τοῦ αἰθιοπικοῦ στρατοῦ (Merucha κατὰ τὰς σφηνοειδεῖς ἐπιγραφάς ἦτοι τῶν ἐκ Μερῶς) πλησίον τῆς Λαχεῖς (Lachish σφηνογρ.), καταστρέφει αὐτὸν καὶ φανεύει τὸν Αἰγύπτιον στρατηγόν. (Σφηνογρ. ἐν Νινευὶ ἐπιγραφ.)

Ὁ Ἐζεκίας μὴ γνωρίζων τὴν καταστροφὴν τοῦ σώματος τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῶν συμμάχων του ἀντέχει ἐπὶ τῆς ὀχυρᾶς πόλεως Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοῦ Ἀσσυρίου στρατηγοῦ, ὁ δὲ Σενναχηρίμ προχωρεῖ εἰς ἀπάντησιν τοῦ μεγάλου σώματος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ ποτὲ ἱερέως καὶ νῦν ἀντιβασιλέως ἐν Μέμφιδι Σεθῶ, ἐστρατοπεδευμένου ὄντος ἐν Πηλουσίῳ. (Βασιλ. Δ. ιθ΄.—Παραλ. Β. λδ΄.—Ἡρόδ. Η. 144.)

Ὁ στρατὸς ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ Σεθῶς δὲν ἦτο ἐκ τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων· ὁ ἐγχώριος αἰγυπτιακὸς δυσηρεστημένος κατὰ τοῦ ἀντιβασιλέως, ὅστις καθ' ὑψηλοτέραν ἰσὺς ἐξ Αἰθιοπίας διαταγὴν τοῦ εἶχεν ἀφαιρέσει τὰ ἐξ ἐθνικῶν κτημάτων κληροδοτήματα, ἐνόμιζε πρόσφορον τὴν περίστασιν τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἀσσυρίων ἵνα ἐκδιώσῃ παρὰ τῆς κυβερνήσεως παραχωρήσεις τινάς. Ὁ Σεθῶς μὴ θέλων νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ στρατοῦ ἄνευ προηγηθείσης ἀδείας τοῦ κυριάρχου τοῦ ἐν Αἰθιοπία, ἐξ ἄλλου δὲ μὴ ἔχων νὰ χάσῃ καιρὸν διὰ τὸν ἐπικείμενον κατὰ τὰ ἀνατολικά μεθόρια κίνδυνον, παρέλαβε σώματα πολυάριθμα ἐθελοντῶν, ἀνθρώπων ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐν Πηλουσίῳ. (Ἡρόδ. Η. 144.)

Ὁ Σενναχηρίμ ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἰς μάχην ἀποφασιστικὴν ἐμπροσθεν τοῦ Πηλουσίου νὰ κερδήσῃ ἢ νὰ χάσῃ τὴν οἰκουμένην κοσμοκρατορίαν· ἀλλ' εἰς τὴν πέριξ Ἱερουσαλὴμ στηθεῖσαν τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολὴν ἐξερράγη λοιμὸς ἐπιφέρων θραῦσιν πολλὴν (Βασιλ. Δ. ιη΄.—Παραλ. Β. ελ΄), καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι ὁ λοιμὸς ἐξηπλώθη καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου στρατιωτικοῦ σώματος ἐμπροσθεν τοῦ Πηλουσίου, ἃν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι μόνου τοῦ περιστατικοῦ ἐποίησαντο εἰς τὸ μετέπειτα μνεῖαν, ὅτι διὰ νυκτὸς ἐπιχυθεῖσα ἀγέλη μυῶν κατέφθαιρε τὰ ὅπλα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ οὗτοι εὐρεθέντες γυμνοὶ παρασκευῶν καὶ ὅπλων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. (Ἡρόδ. Η. 144.)

Ἄλλ' οὐτε ὁ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἀσσυριακοῖς στρατοπέδοις λοιμός, οὐτε τῶν αἰγυπτίων μυῶν οἱ ὀδόντες ἦσαν τὰ ἀληθῆ αἷτια, διὰ τὰ ὅποια ὁ Σενναχηρίμ παρητήθη τῆς ἐπιθέσεώς του κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἐξεκένωσε τὰς ὀχυράς πόλεις τῆς Παλαιστίνης καὶ τὴν χώραν πᾶσαν ἔνθεν τοῦ Λιβάνου, σπεύδων μὲ βῆμα ταχὺ πρὸς τὴν πρωτεύουσάν του Κράτους του Νινευί, καὶ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας Ἰουδαίους (Δημήτρ. παρὰ Κλήμ. Ἀλεξ.)· ἀπόδειξις ἐναργής, ὅτι δὲν ἐτράπη εἰς φυγὴν ἡττηθείς, ἀλλ' ἀπλῶς παρητήθη τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν συμμάχων, βιασθεὶς ὑπὸ ἀπροσδοκίτων συμβεβηκότων. Ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐπιστροφῆς του ἦτο ἀγγελία τις τὴν ὁποίαν ἤκουσε καὶ ἀπεστράφη εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ (Βασιλ. Δ. ιθ', 7.—Ἡσαΐας λζ'. 7.) ἥτοι ἡ προχωροῦσα τῶν Μήδων ἐπανάστασις εἰς τὰ βόρεια τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ ἀναγόρευσις τοῦ Διόκου βασιλέως τῶν Μήδων, καὶ ἡ ἐπανάστασις τῶν Βαβυλωνίων ὑπὸ τὸν Μαρωδάχ Βαλκιδάν, κηρυχθέντα βασιλεῖα τῆς Βαβυλώνης καὶ συμμαχήσαντα μετέπειτα μετὰ τοῦ Ἑζεκίου. (Ἰώσηφ. Ἀρχ. Θ'. 4.—Σφηνοειδ. ἐπιγραφ.—Βασιλ. Δ. κ'. 42.).

Ὁ Ταχαράκας ἐν τούτοις ἀκολουθῶν μετὰ δυνάμεως πολλῆς αἰθιοπικοῦ στρατεύματος ἐπιλέκτων τὸν προαποσταλέντα Σεθὼν, ὃς οὐ ἐν πρώτοις εἰρηνοποίησε τὴν στασιάζουσαν Αἴγυπτον εἰσέβαλεν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Σενναχηρίμ κενωθείσας ἐπαρχίας, κατέσχε στρατιωτικῶς τὰς παραλλοὺς τῶν Φιλισταίων πόλεις ἐγκαταστήσας αὐταῖς αἰθιοπικὰς καὶ αἰγυπτιακὰς φρουράς, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Φοινίκην. (ἱερογλυφ. ἐπιγραφ.). Εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως Θηβῶν εἰς τὴν θέσιν τὸ πάλαι μὲν Πάσημιν (Παα-ζαμ ἱερογλυφ.) νῦν δὲ Medinet-Abu καλουμένην, ἐξαπλοῦται σειρὰ ναῶν καὶ ἀνακτόρων· ἐκεῖ ὁ πρῶτος πυλὼν πρὸς ἀνατολὰς φέρει ἐγγεγλυμμένας παραστάσεις τῶν νικῶν τοῦ αἰθίοπος Φαραὼ Ταχαράκᾳ, ὅπου ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τὸ μὲν ὄνομα τοῦ νικητοῦ βασιλέως εἶνε ὑπὸ μεταγενεστέρου τινὸς ἐπίτηδες ἀπεξεσμένον, ἀλλὰ μένουσιν οἱ τίτλοι, μετὰ δὲ τῶν καταριθμουμένων κατακεκτημένων χωρῶν ἀναφέρονται καὶ παρίστανται Kem καὶ Desher ἥτοι ἡ Αἴγυπτος καὶ Φοινίκη, ἀπόδειξις λυπηρὰ τῆς τότε καταστάσεως τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τοῦ αἰθίοπος βασιλεῖς, οἵτινες πάντοτε ἐθεώρουν καὶ μετεχειρίζοντο τὴν Αἴγυπτον ὡς κατακτηθεῖσαν χώραν καὶ ἐπέγραφον τὸ ὄνειδος ἐπὶ τῶν ἰδίων ναῶν τῆς.

Ἀπὸ τῆς Φοινίκης, ἐπιβιβάσας τὸν στρατὸν του ἐπὶ τοῦ στόλου αὐτῆς, ἐτράπη εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἀφρικῆς ὁ Ταχαράκας καὶ ἐξησφάλισε τὴν κυριαρχίαν του ἐπὶ τῶν Λιβύων καὶ Μαζύων (Lebu καὶ Mashawasha ἱερογλυφ.), καὶ οὕτως ἀπαρτίζων καὶ κρατύνων τὴν ἐκτεταμένην τὸν μοναρχίαν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς βασιλείας του Νάπατα ἐπὶ τοῦ Νείλου πλησίον τῆς νῦν θέσεως Méraui (Lepsius Briefe. S. 240), καὶ διῆλθε τὰς λοιπὰς τῆς μακρᾶς βασιλείας του ἡμέρας καλλύνων καὶ

λαμπρύνων τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Αἴγυπτον διὰ μνημείων, προστατεύων τὰς τέχνας καὶ διαίωνίζων τὸ ὄνομά του εἰς ἐπιγραφάς, κατὰ τὰς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἐβασίλευσεν 20 ἔτη (748—693. π. Χρ.). Ἐκ τῆς βασιλείας συζύγου του Ἀμένθης ἡ Ἀμενδεκάχης (Amendekahē ἱερογλυφ.) ἀπέκτησε δύο θυγατέρας, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν εἰς Νάπατα ἐπιγραφῶν· τίς ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε τοῦ θρόνου ἡ διάδοχος ἐπὶ τῆς ὅλης αἰθιοπικῆς μοναρχίας ἡ τοῦλάχιστον ἐφ' ἑνὸς τῶν ἡνωμένων τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας κρατῶν; ἄρα γε καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Ταχαράκᾳ ἐξηκολούθησαν τὰ δύο κράτη νὰ ᾔνε ἡνωμένα; ἡ διὰ τίνος μέσου ἐπῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Αἰγύπτου ἡ Κς' ἐγχώριος σαΐτις δυναστεία;

Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἐξιστορῶν τὴν αἰθιοπικὴν δυναστείαν ὁλόκληρον εἰκονικῶς εἰς τὸ ἄτομον μόνον Σχθακὺ τοῦ Α', ἀναφέρει, ὅτι ἡ αἰθιοπικὴ ἀρχὴ στερουμένη τῆς ὑποστηρίξεως καὶ συμπράξεως τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἱερατείου, ἐτέθη εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν ἡ νὰ καταδιώξη τοὺς ἱερεῖς ἡ νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι τέλος ἐξελέξατο τὸ τελευταῖον ἀποδοῦσα τὴν βασιλείαν τοῖς ἐγχωρίοις καὶ ἐπανελθοῦσα εἰς Αἰθιοπίαν. (Διόδ. Σικ. I. 65.). Τὴν αὐτὴν ἀφορμὴν ὑποδεικνύει καὶ ἡ προγενεστέρα τοῦ Ἡρόδοτου διήγησις διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς αἰθιοπικῆς δυναστείας. (Ἡρόδ. II. 139.) Ὁ Διόδωρος ἀναφέρει πρὸς τούτοις ὅτι τὴν ἀποχωρήσασαν αἰθιοπικὴν δυναστείαν ἠκολούθησε διετής ἀναρχία, ὀχλαγωγίαι, ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ ταραχαί, ἀμφοτέροι δὲ οἱ ἱστορικοὶ Ἡρόδοτος καὶ Διόδωρος ὁμιλοῦσι περὶ τῆς μετὰ ταῦτα ἐγκατασταθείσης δωδεκαρχίας ἐκ τῶν μεγίστων ἐν τῇ χώρᾳ ἡγεμόνων (Ἡρόδ. II. 147.—Διόδ. I. 66.), διαρκεσάσης δεκαπέντε ὁλόκληρα ἔτη, μέχρις οὗ Ψαμμήτιχος εἰς τῶν δωδεκαρχῶν καθαιρέσας τοὺς συμβασιλευόντας ἡγεμόνας ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου πάσης, κύριος τῆς ὅλης γινόμενος βασιλείας (Ἡρόδ. II. 153.—Διόδ. I. 67.), καὶ θεμελιῶν τὴν Κς' ἐν Αἰγύπτῳ σαΐτιδα δυναστείαν.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν βασιλέων ἀναγραφὴν τοῦ Μανέθωνος, ὡς σώζεται παρὰ Ἰουλίῳ τῷ Ἀφρικανῷ, ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Κς' δυναστείας ὀνομάζεται Στεφινάτις καὶ ὄχι Ψαμμήτιχος, προκάτοχος δὲ ἐκ τῆς αἰθιοπικῆς δυνατείας, μετὰ τὸν Ταχαράκᾳ, ἀναφέρεται παρ' Εὐσεβίῳ ὁ Ἀμμέρις Αἰθιώψ.

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω συγκεχυμέναι διηγήσεις καὶ ἀντιφάσεις τῶν διαφόρων ἱστορικῶν ἀνασκευάζονται καὶ ἐξηγοῦνται σήμερον σαφέστατα καὶ λεπτομερῶς, χάρις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν σωζομένων ἐτι ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ κυρίου de Rouge αἱ ἱερογλυφικαὶ μελέται (Notices sur quelques textes hiéroglyphiques récemment publiées par Mr. Greene.—Athenæum Français N° 50, 1855.), αἱ κατὰ τὸ 1853 ἀνακαλυφθεῖσαι ἐπιγραφαὶ παρὰ τοῦ κυρίου Brugsch εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Μέμφιδος καὶ τῶν Θηβῶν, καὶ ἡ περίου (1858) εἰς Θήβας κατὰ τὴν θέσιν El-quassor ἀνακαλυφθεῖσα

καὶ σήμερον κατὰ πρῶτον παρ' ἐμοῦ δημοσιευ-
μένη ἐπὶ ἀγάλματος ἐπιγραφή, ὅμοῦ μετ' ἄλλης
τινος ἐπιγραφῆς ἐπὶ σαρκοφάγου ἐν τῷ Βρετανικῷ
Μουσείῳ, συμπληροῦσι τὴν συνέχειαν τῆς ἱστορίας
τῆς ΚΕ' αἰθιοπικῆς μετὰ τῆς Κς' σαΐτιδος ἐν Αἰ-
γύπτῳ δυναστείας.

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν φαίνεται νῦν, ὅτι ἡ πρώτη
τοῦ Ταχαράκᾳ θυγάτηρ, τοῦ στέμματος ἡγεμονίς
καὶ τοῦ θρόνου τῆς Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου διαδό-
χος AMENIPITTIS, ἡ ἐπικαλουμένη α Θεοῦ ἀστήρ
(neter su-t ieroγλ.) καὶ α χεῖρ Θεοῦ neter ded-t
ieroγλ.) διεδέχθη τὸν πατέρα τῆς Ταχαράκᾳ (693.
π. Χρ.) εἰς τὴν ἐκτεταμένην του μοναρχίαν, ὅταν
δρευθεῖσα τῷ Πάγχῃ (Panchj ieroγλ.) ἡγεμόνι αἰ-
θιοπι, καὶ λαβοῦσα αὐτὸν σύνθρονον μετ' ἑαυτὴν βα-
σιλέως. Αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Εὐσεβίῳ Ἀμμέρει Αἰ-
θιῶς τετάρτη ἀπὸ Σαβακῶ τοῦ Α', καὶ τελευταία
τῆς αἰθιοπικῆς δυναστείας βασιλῆς. Τὸ ὄνομα τῆς
φαίνεται ἐγγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀμμωνος
ἐν Θήβαις παρὰ τὴν θέσιν Καρνάκ, καὶ εἰς ἄλλας
ἐπιγραφὰς ἐκδοθείσας παρὰ τοῦ Greene. Τὸ ἀ-
γαλμα τῆς ὕψους δύο περίπου μέτρων ἐξ ἀλασά-
στρου εὐρεθὲν πέρισον εἰς El-gassor (Louqsor) τῶν
Θηβῶν, τὴν παριστά ἐπὶ θρόνου καθημένην καὶ
φέρει πέντε ἐπιγραφὰς· μίαν ἐπὶ τῶν ποδῶν εἰς
τρεις στήλας καθέτους· ἄλλην ἐπὶ τοῦ βάθρου εἰς
τέσσαρας ὀριζοντίους γραμμὰς ἐκ δεξιῶν πρὸς τ'
ἀριστερά· ἑτέρας τρεῖς ἐπιγραφὰς καθ' ὅλον τὸ μῆ-
κος τῆς ῥάχews καθέτους ἀναγινωσκόμενας τὴν
μίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὰς ἑτέρας
δύο τὸ ἀνάπαλιν. (Ὅρα εἰς τὸ τέλος τῆς διατριβῆς.)

Τὸ ἀγαλμα λαμπροτάτης ἐργασίας καὶ τέχνης
εἶνε ἀριστοῦργημα καθ' ἑαυτὸ, καὶ σώζεται ἀκέρ-
αιον καὶ κάλλιστα τετηρημένον, νῦν κτῆμα τῆς
Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Σαΐδ-Πασσᾶ·
ἀντίγραφον δὲ τῶν ἐπιγραφῶν μοι ἐδόθη διὰ τοῦ
καλοῦ κἀγαθοῦ Koenig-Bey (Secrétaire des Com-
mandements de S. A. le Vice-Roi), τῶν ὁποίων ὁ-
μοιογραφῶν δημοσιεύω σήμερον μετὰ τῆς παρούσης
μου συντόμου πραγματείας, τ' ἀκόλουθα δὲ εἰσὶν
ἢ κατὰ λέξιν μεταφράσεις.

α.) Ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος.

α Τοῦ Ὀσίριδος κυρίου τῆς ζωῆς, Θεοῦ μεγάλου,
προστάτου, ἡ ἀγαπητή. — Θεοῦ σύζυγος (MH-
THTP ΔΙΑΛΗΜΑΤΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ) ἡ ζωσα. —
Θεοῦ χεῖρ (AMENIPITTIS) ἡ αἰωνία.

β.) Ἐπὶ τοῦ βάθρου.

α Βασιλικὸν ἀφιερώμα τῷ Ἀμμωνι Ἡλίῳ, κυρίῳ τῶν
δύο κόσμων, τῷ ἐν Θήβαις, [καὶ] Μῶνθ Ἡλίῳ,
κυρίῳ τοῦ περὶ Θήβας νομοῦ, κυβερνήτῃ Ἡλίῳ,
κυρίῳ εὐχαρίστω, πρὸς τῆς ἱερείας τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος, ἀντὶ τῶν δωρημάτων τῶν οὐρανό-
θεν καταπαμφθέντων τῇ αἰγυπτίᾳ χώρᾳ, διὰ τὴν
προσκυνήτριαν ἡγεμονίδα τῶν φοινίκων, κυρίαν
τῶν συκομοριῶν, προσφιλῇ θυγατέρα δεσποίνῃ
τῆς ἀνω καὶ κάτω χώρας, βασιλίσσαν εὐεργέτιν,
τοῦ (|||||) τὴν ζωσαν τὴν αἰωνίαν βασιλικὴν

θυγατέρα, τοῦ (|||||) τοῦ δεδικαιωμένου τὴν
σύζυγον (AMENIPITTIN) τὴν ζωσαν.

γ.) Ἐπὶ τῆς ῥάχews.

1) - - - - Ἡλίῳ τῷ κυρίῳ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ,
τοῦ Σέθεχ τοῦ ἐν τῷ Ἀρσινόῃτῃ νομῷ ἡ ἀγαπη-
τή, αὐτοῦ τοῦ ἀναθέντος τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν ἐπιφανῆ κυρίαν· ἰδρύσατο αὐτὸ αὐτῇ Ἀμμωνι
Ἡλίῳ τῷ μεγάλῳ, διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς
αὐτήν, ἡ τοῦ Θεοῦ σύζυγος, Θεοῦ ἀστήρ, ἡ βασι-
λισσα ἡ μεγάλη, τοῦ (|||||) ἡ ζωσα, ἡ
αἰωνία βασιλικὴ θυγάτηρ, τοῦ (|||||) τοῦ
δεδικαιωμένου [ἡ σύζυγος], Θεοῦ χεῖρ, τοῦ Ἀ-
μμωνος θυγάτηρ καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἡ ἀγα-
πητή αὐτοῦ (AMENIPITTIS), τοῦ Ὀσίριδος κυ-
ρίου τῆς ζωῆς ἡ ἀγαπητή, ἡ ζωσα, τὸ στερέωμα
τῶν διαδημάτων, ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἡ βασιλεύ-
ουσα, ἡ αἰωνία.

2) - - - - [προσπνέχθη] αὐτῷ δώρημα ἐκ βασι-
λικῶν ἀναθημάτων ἄρτου, γάλακτος, βοῶν, χη-
νῶν, παρὰ τῆς Θεοῦ συζύγου, Θεοῦ χειρὸς (AMEN-
NIPITTIAOS) τῆς ζωῆς, κατὰ τὴν ἐορτὴν τὴν
γενομένην τῷ Ἡλίῳ ἐνώπιον τοῦ Ὀσίριδος κυρίου
τῆς ζωῆς, ἀναθήματα γινόμενα ἐκ τῆς βασιλι-
κῆς καθέδρας διὰ τὸν κύριον Ἡλίον τῆς ζωῆς,
τὸν τὴν ὥδην ἀγαπῶντα. — Τὸν θρόνον αὐτοῦ ἰ-
δρύσατο αὐτὸς εἰς χαρὰν τῆς καρδίας τοῦ πλη-
ρώματος τῶν δικαίων, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἡ καρδία
τῆς κυρίας Θεοῦ συζύγου, Μῶνθ τοῦ ἡλίου αὐτῆς,
τὸν φόρον τοῦ Ἀρσινόῃτου νομοῦ ἐποιήσατο δω-
ρεὰν διὰ τὴν πείναν καὶ ὑδάτων ἐλλειψιν καὶ
ξέρανσιν τῶν ὀχετῶν.

3) - - - - ὁ ἀγιαζόμενος ἐν ἀγνισμῷ ἀρεστὸς
οὐκ [ἐστὶ], ἄνευ προσφορᾶς θυμιάματος [καὶ]
σπονδῆς, καθὼς ταῦτα τὰ διὰ τὸν Θεὸν ἀφιερώ-
ματα ἄρτου [καὶ] οἴνου, γινόμενα ἐνώπιον τοῦ Ὀ-
σίριδος, κυρίου τῆς ζωῆς, ἀφιερώματα βασιλικά,
ἅτινα ἀπετέθησαν ἑμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγά-
λου, γινόμενα ἐκ τῆς βασιλικῆς καθέδρας διὰ
τὸν κύριον Ἡλίον τῆς ζωῆς, τὸν τὴν ὥδην ἀγα-
πῶντα, [ἀλλὰ] βδελυρὸς ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτοῦ,
δόλιος καὶ βέβηλος. Καὶ ἐγένετο ποιούσα ὡς ἐ-
ποιήσατο, ἐποίησε βασιλικά μνημεῖα ἡ ποιήσασα
ἔργα ἀγαθὰ τῇ ψυχῇ αὐτῆς, ἃ ἐπιφαίνονται ἐν
τῇ ἐορτῇ τῇ ἐπωνύμῳ, εἰς χαρὰν αὐτῆς αἰωνίαν.

Τὰς ἐπιγραφὰς αὐτάς μετέφρασα ὅσον ἐνεστι κατὰ
λέξιν καὶ κατὰ γράμμα· δὲν ἀμφιβάλλω δὲ ὅτι
οἱ ἐν Εὐρώπῃ Αἰγυπτολόγοι θὰ πράξωσιν ἐντὸς ὀλί-
γου τὸ αὐτὸ, καὶ ἴσως τότε εὐρεθῶσι διαφοραὶ τι-
νες εἰς ὀλιγίστας λέξεις δυσκόλου ἀναγνώσεως, τῶν
ὁποίων γέμει ἡ τρίτη τῶν ἐπὶ τῆς ῥάχews ἐπιγρα-
φῶν. Ἐκ τοῦ ὅλου γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ ἀγαλμα
τῆς βασιλίσσης Ἀμενιπίτιδος ἰδρύθη εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Ἀμμωνος ἐν Θήβαις, ζωῆς καὶ βασιλευούσης ἐτι
αὐτῆς, κατὰ τινὰ ἐορτὴν τοῦ προστάτου Θεοῦ, κατὰ
τὴν ὁποίαν ἐστειλεν ἀναθήματα ἐκ τῆς βασιλικῆς
καθέδρας, καὶ διένειμε χάριτας εἰς τὰς ἐπαρχίας,
χαρίζουσα τὸν ὀρισμένον φόρον τοῦ Ἀρσινόῃτου νο-

μοῦ, διὰ τὴν προηγηθεῖσαν πείναν τῆς χώρας, ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς ξηράνσεως τῶν διωρύγων.

Τὸ ὄνομα τῆς βασιλίσσης, ἂν καὶ αἰθιοπίδος, ἐτηρήθη μετὰ τοῦ ἀγάλματος εἰς τὰς ἐπελθούσας γενεάς, εἰς ἐνθύμησιν τῆς ἐλευθερίου τῆς κυβερνήσεως, καὶ διότι, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω, ἂν καὶ τελευταία τῆς αἰθιοπικῆς δυναστείας, κατέστη ἡ προμήτωρ τῆς ἐπελθούσης ἐγγωρίου εἰκοστῆς ἐκτῆς σαΐτιδος δυναστείας· ἀλλὰ τὰ ὀνόματα τοῦ πατρὸς τῆς βασιλέως Ταχαρᾶ καὶ τοῦ συζύγου τῆς συνθρόνου καὶ τιτουλαρίου βασιλέως Πάγχη εἶνε ἀπεξεσμένα ἐντελῶς ἐκ τῶν θυρεῶν παρὰ ζήλων καὶ πατριωτῶν Αἰγυπτίων, ἵνα μὴ ὑπομνησκῶσιν εἰς τοὺς ἐν πατραγαθίαις μᾶλλον τὰς ἀξιώσεις των στηρίζοντας Αἰγυπτίους τῆς νέας ἐποχῆς, ὅτι κατὰ ὑπῆρξαν δούλοι τῶν Αἰθίοπων.

Ἡ βασίλισσα Ἀμενιρίτις ἀποθανοῦσα (687 π. Χρ.) ἔφησε μόνην θυγατέρα καὶ διάδοχον τοῦ θρόνου τῆς τῆς Σεφινάπιδας (Στεφινάτις παρὰ Ἰουλίῳ Ἀφρικανῷ, Shepenap Isrogluf.) φέρουσαν τίτλον ὡς ἡ μήτηρ τῆς « Θεοῦ ἀστήρ » (hetet sut Isrogluf.), ἥτις ὑπανδρευθεῖσα τῷ ἐγγωρίῳ ἡγεμόνι καὶ δωδεκάρχει, ἥτοι νομάρχῃ ἀντιβασιλεῖ ἐνὸς τῶν δώδεκα τῆς κάτω Αἰγύπτου νομῶν, Ψαμμήτι-

χω τῷ Α' ἐκ Σαῖος, ἐγένετο μήτηρ τῆς Κε' σαΐτιδος δυναστείας, τῆς ὁποῖας διαρκούσης, πᾶσαι αἱ ἐκ βασιλικῷ αἵματος ἡγεμονίδες ἔφερον τὸν τίτλον « Θεοῦ ἀστήρ. » — Ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ μνημεῖα καὶ οἱ χρονογράφοι ἀναφέρουσι τὴν Σεφινάπιδαν καὶ τὸν συζυγὸν τῆς Ψαμμήτιχον ὡς βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, ἐν Αἰθιοπία φαίνονται ἄλλοι σύγχρονοι βασιλεῖς, ὡς Ἀμωναῶς, Πάγχης ὁ Β', καὶ Ασφαῖτης. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐχωρίσθη καὶ ἀπεσπάρθη τῆς Αἰθιοπίας, λόγῳ διαφορᾶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διαδοχῆς θεμελιώδη νόμον εἰς ἐκάτερον τῶν πρὶν ἡνωμένων κρατῶν· ἐν Αἰγύπτῳ ἐξηκολούθει μετὰ δεκαεπταετῇ ἐμφύλιον πόλεμον νὰ ἐπικρατῇ τὸ ἐκ θηλασγονίας εἰς θήλεα ἀνήκον τοῦ θρόνου δικαίωμα, ἐν ᾧ ἐν Αἰθιοπίᾳ ἀνήκον εἰς τὰ ἀρρενα μόνον.

Μετὰ τὸν χωρισμὸν καὶ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸν θρόνον τῆς Σεφινάπιδος καὶ Ψαμμήτιχου τοῦ Α' (670 π. Χρ.), υἱοῦ Νεκί τινος ἡγεμόνος νομάρχου, θανατωθέντος παρὰ τοῦ βασιλέως Σαβακῶ τοῦ Β' (Ἡρόδ. II. 152) ἀνέλαθεν ἡ Αἴγυπτος τὴν πρώτην αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ Μάρτιον 1859.

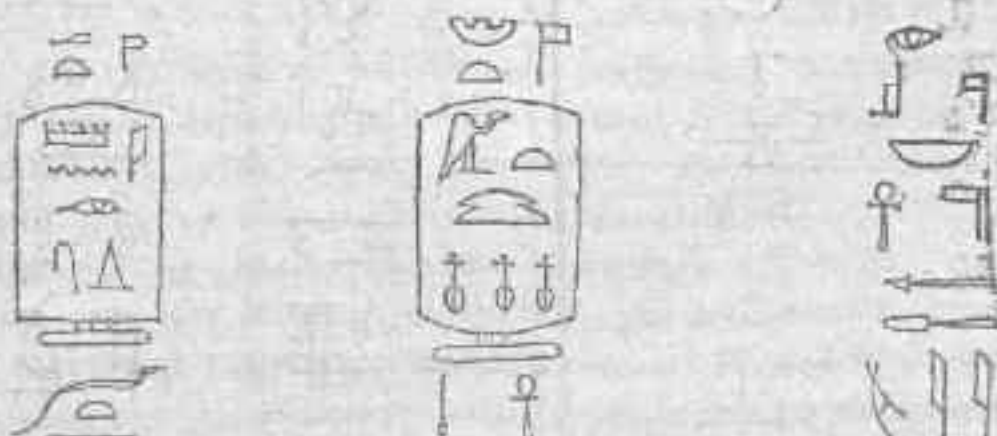
(Ἔπεται ἡ συνέχεια.)

ΚΕΡΟΥΤΣΟΣ.

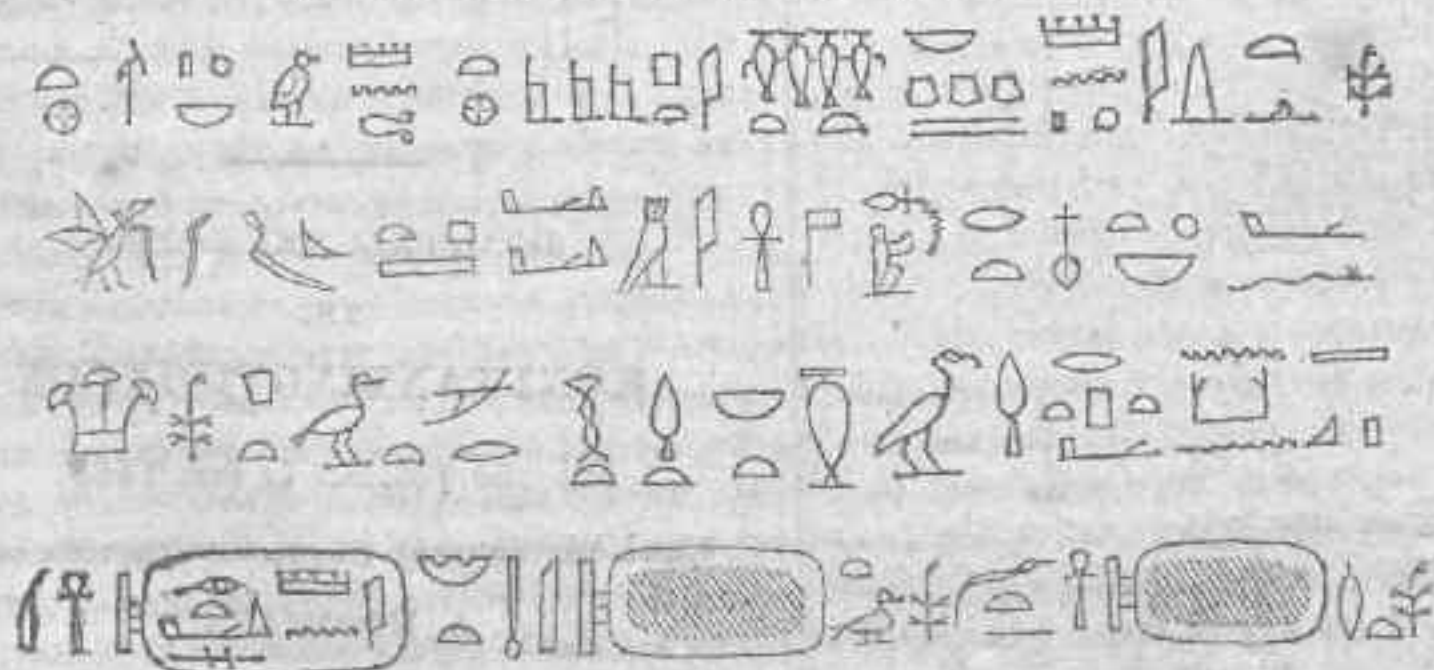
Ανέκδοτος ἱερογλυφικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ ἀγάλματος τῆς βασιλίσσης Ἀμενιρίτιδος.

Ἐκ τῆς ΚΕ' ἐν Αἰγύπτῳ αἰθιοπικῆς δυναστείας.

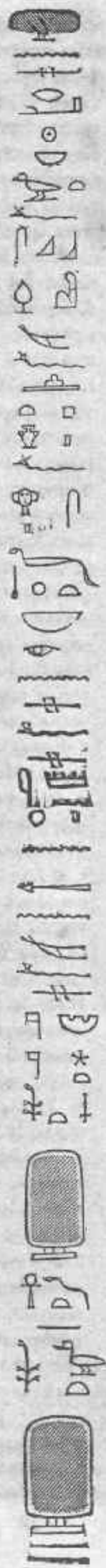
α) Ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ ἀγάλματος ἐξ ἀλαβάστρου.

β) Ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐκ μέλανος γρανίτου λίθου.

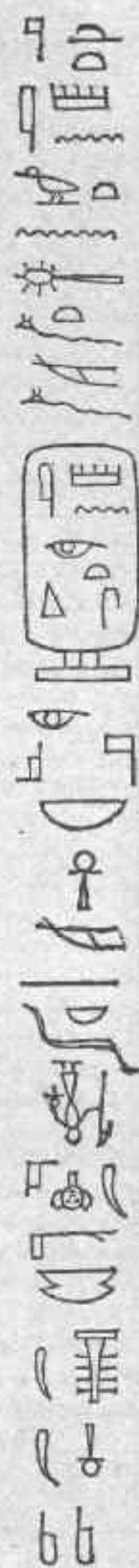

γ) Ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ ἀγάλματος, ὅπου τὸ ἄνω μέρος εἶνε τετριμμένον κατὰ τι.

1

2

3

4

5

6

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΑΛΩΣΙΣ

ΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 4453.

Κατὰ τὰς ἀρχικὰς πηγὰς συγγραφείσα ὑπὸ

Α. Α. ΜΟΡΑΜΑΝΝΟΥ.

(Τέλος. Ἴδε φυλλάδ. 219, 220, 221, 222, 223 καὶ 224.)

—ooo—

« Ὅτε ὁ Σουλτάνος Μωάμεθ⁷ ἐγένετο ἀπόλυτος κυριάρχης, ἐξησφάλισε πᾶ ὅρια τῆς ἐπικρατείας